

πει 235.7 καὶ ὁκόταν γένηται ὁκοίων ἐπιθυμέουσι, διὰ τα-
χέος τε ἢ ἡδονῇ παροίχεται 253 εἰ δὲ ἀμελέοι τις τῶν δημοσίων,
κακῶς ἀκούειν γίγνεται 288 νόσος οἴκου καὶ βίου γίγνε-
ται ὁκωσπερ καὶ σκίηνος 6. Γίνομαι/εἶμαι, become/be, 'Ηρά-
κλειτος 56 'Ομήρῳ, ὃς ἐγένετο τῶν 'Ελλήνων σοφώτερος
πάντων 'Εμπεδοκλῆς 35.4 ἐν δὲ μέσῃ Φιλότης στροφάλιγγι γέ-
νηται 111.1 φάρμακα δ' ὅσσα γε γὰσι κακῶν καὶ γήραος
ἄλκαρ πεύση 117 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη
τε Φιλόλαος 6.5 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθὲν τῶν ἐόντων καὶ γιγνωσκόμε-
νον ὑφ' ἀμῶν γὰ γενέσθαι μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν
πραγμάτων 'Αναξαγόρας 6.5 οὐκ ἂν δύναίτο χωρισθῆναι, οὐδ' ἂν
ἐφ' ἑαυτοῦ γενέσθαι Δημόκριτος 295 ὁ γέρων νέος ἐγέν-
ετο 'Αρχύτας A 24 (DK I 431,1) ἐν τῷ ἐσχάτῳ ... τῷ
ἀπλανεῖ οὐρανῷ γενόμενος 1.56 φανερόν ἀμῖν ἐκ πολλῶν
γέγονεν.

γι(γ)νώσκειν (συνών. γνωρίζειν) 1. Γνωρίζω/ἀναγνωρίζω,
know/recognize/acknowledge, Ξενοφάνης 7.5 φίλου ἀνέρος ἐστὶν
ψυχῇ, τὴν ἔγνω φθεγξαμένης αἰών 'Ηράκλειτος 97 κύνες κα-
ταβαῦζουσιν δν ἂν μὴ γινώσκωσι Δημόκριτος 116 ἦλθον
γὰρ εἰς 'Αθήνας καὶ οὐ τις με ἔγνωκεν 2. Γνωρίζω/ἐννοῶ,
understand, 'Ηράκλειτος 5 οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας
οἵτινές εἰσι 17 οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν 28 ὁ δοκιμώτα-
τος γινώσκει 57 ἡμέρην καὶ εὐφρόνην οὐκ ἐγίγνωσκεν
ἔστι γὰρ ἐν 108 γινώσκειν ὅτι σοφόν ἐστὶ πάντων κεχωρι-
σμένον Παρμενίδης 2.7 οὐτε γὰρ ἂν γνοίης τό γε μὴ ἐὼν Μέ-
λισσος 8(3) μήτε ὄρᾱν μήτε τὰ ὄντα γινώσκειν 'Αναξαγό-
ρας 5 γινώσκειν χρή, ὅτι πάντα οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ
πλείω 12 πάντα ἔγνω νοῦς Δημόκριτος 8 ἐτεῇ οἶον ἕκαστον
γινώσκειν ἐν ἀπόρῳ ἐστὶ 3. Γνωρίζω/μαθαίνω, recognize/
learn, 'Εμπεδοκλῆς 4 γνῶθι διασσηθέντος ἐνὶ σπλάχνοισι λό-
γοιο 89 γνούς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπορροαὶ ὅσας ἐγένοντο Δημό-
κριτος 6 γινώσκειν τε χρή ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι, ὅτι
ἐτεῆς ἀπὴλλακται 'Αρχύτας 1.29 οὐ μόνον δέ κα τούτῳ γνοί-
ημεν 4. Γνωρίζω/ἔχω ἐπίγνωση, have knowledge/be aware
of, Δημόκριτος 198 ὁ δὲ χρήζων οὐ γινώσκει 229 ἐν και-

ρῶ δὲ καὶ δαπάνη· γινώσκειν δὲ ἀγαθοῦ 285 γινώσκειν
 χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανοῖν τε ἐοῦσαν. Πρβλ. εἰδέναι.
 || γι(γ)νώσκεσθαι. Γίνομαι ἀντικείμενο γνώσης, become knowa-
 ble, Ἡράκλειτος 86 ἀπιστίη διαφυγγάνει μὴ γινώσκεσθαι
 Φιλόλαος 3 ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ τὸ γνῶσοῦμενον ἐσσεῖται
 πάντων ἀπείρων ἐόντων 4 καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γιγνώσκό-
 μενα ἀριθμὸν ἔχοντι· οὐ γὰρ οἶόν τε οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε
 γνῶσθῆμεν ἄνευ τούτου 6 οὐχ οἶόν τ' ἦν οὐθὲν τῶν ἐόν-
 των καὶ γιγνώσκόμενον ὑφ' ἀμῶν γὰρ γενέσθαι Ἀρχύτας
 1.18 πολλοὺς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἀμῶν τᾷ φύσει οἶους τε
 γιγνώσκεσθαι.

γλαυκός. Γλαυκόχροος/λαμπερός, azure/bright, Ξενοφάνης
 16.2 Θρηῆκές τε γλαυκοὺς καὶ πυρροὺς Ἐμπεδοκλῆς 93 γλαυ-
 κῆς . . . ἀκτῆς. Πρβλ. γλαυκῶπις.

γλαυκῶπις. Μὲ λαμπερὰ μάτια, with bright eyes, Ἐμπεδο-
 κλῆς 42 γλαυκώπιδος . . . μήνης. Πρβλ. γλαυκός.

γλυκύς. Γλυκός, sweet, Ξενοφάνης 1.8 ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ
 καὶ γλυκὺ 22.3 πίνοντα γλυκὺν οἶνον Δημόκριτος 246
 λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα. || γλυκύ (τό). Ἐμπε-
 δοκλῆς 90 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτει Δημόκριτος 9
 καὶ 125 νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν.

γλῶσσα. Γλῶσσα, tongue/diction, Παρμενίδης 7.4 ἠχῆε-
 σαν ἀκουήν καὶ γλῶσσαν Ἐμπεδοκλῆς 3.1 μανίην ἀποτρέ-
 ψατε γλώσσης 3.11 ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης 39 διὰ
 πολλῶν δὴ γλώσσας ἐλθόντα. Πρβλ. στόμα. || γλῶσσαι. Γλῶσ-
 σες, languages, Δημόκριτος 20 a (τίτλ.) Περί Ὀμήρου ἡ ὀρθο-
 επείης καὶ γλωσσέων.

γναφεῖον. Ἐργαλεῖο τοῦ γναφέως, card, Ἡράκλειτος 59
 γναφεῖω ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σκολιή μία ἐστὶ καὶ ἡ αὐτή.

γνήσιος (συνών. ἀληθής, ἀντίθ. σκότιος). Γνήσιος/ἀληθινός,
 genuine, Δημόκριτος 11.1-3-8 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν
 γνησίη, ἡ δὲ σκοτίη . . . ἡ δὲ γνησίη . . . τότε ἐπιγίνεται
 ἡ γνησίη.